

Cine pierde si cine castiga la Bursa?

Daca incercam sa ne amintim de evolutii bursiere spectaculoase in acest an, cu siguranta primul gand va fi legat de pleiada de emitenti de pe piata Rasdaq care au reusit aprecieri remarcabile atat la nivelul lichiditatii cat mai ales al capitalizarii, in conditiile unor cresteri furibunde ale cursurilor de tranzactionare. Emitenti precum DAFORA, ALBALACT, CONDMAG, ARMAX GAZ, PREBET sau IMOTRUST (ca sa dam doar cateva exemple mai cunoscute) au reusit sa lanseze o adevarata moda printre investitori, piata RASDAQ beneficiind de o notorietate cum nu a mai avut-o de foarte mult timp.

Ce a determinat aceste evolutii? Cum au reusit emitenti care nu atrageau decat un numar redus de investitori anii trecuti sa se impuna ca vedete ale pietei bursiere? In primul rand e vorba de incredere. Daca aceste societati, la fel ca inteaga piata Rasdaq, nu excelau la capitolul lichiditate si in unele cazuri nici la transparenta, lucrurile s-au schimbat radical in ultimul an. Acest lucru este evident in cazul mai multor emitenti (o parte exemplificati mai sus) al caror management a inteles ca piata bursiera poate fi un instrument excelent pentru dezvoltarea afacerilor si pentru cresterea valorii firmei in folosul actionarilor.

In al doilea rand, cresterea cursului bursier, in sine, a adus mai multa incredere in respectivul emitent, confirmand un comportament imuabil al investorilor: cresterea aduce crestere. Deseori frica de greseala inhiba atitudinea pe piata, aprecierea cursurilor bursiere actionand in acest caz ca un adevarat dezinhibitor.

Nu in ultimul rand, lipsa de lichiditate cu care piata romaneasca se confrunta in ultimii ani face ca orice emitent nou listat sau redescoperit sa suscite o atentie crescuta din partea investorilor. Practic in goana dupa noi oportunitati, investitorii activi pe piata si mai ales cei speculatori nu pot evita astfel de emitenti.

Cine a castigat si cine a pierdut din manifestarea acestui fenomen pe piata bursiera? Au castigat actionarii pentru ca valoarea detinerilor lor s-a dublat sau chiar s-a triplat intr-o perioada scurta de timp. Au castigat emitentii pentru ca au reusit sa atraga noi resurse pentru finantarea activitatilor, cu cel mai mic cost, ceea ce le-a permis implicarea in noi proiecte. A castigat si piata bursiera pentru ca s-au inregistrat rulaje mai mari, cresteri ale indicilor bursieri si ale capitalizarii pietei.

Si atunci cine a pierdut? Aparent nimeni. La o analiza mai detaliata, insa, vedem discrepanta majora dintre ceea ce ar putea realiza piata bursiera si ceea ce realizeaza ea in prezent la nivelul celei mai importante componente ale sale din punct de vedere economic: cea de finantare a economiei. Cazurile fericite enumerate mai sus sunt oarecum izolate, conjuncturale si de dimensiuni mai degraba reduse. Appetitul tot mai mare pentru investitia bursiera pe de o parte si lipsa de la cota a numeroase sectoare economice sau actori importanti din economie pe de alta parte, determina in prezent o conjunctura extrem de favorabila celor care doresc sa foloseasca piata de capital pentru finantare si pentru exituri la valori ridicate.

Bursa a ajuns in prezent un mediu mai mult decat prielnic pentru a obtine resurse financiare extrem de ieftine cu scopul finantarii de noi afaceri. Pe de alta parte, uitandu-ne la indicatorii bursieri (PER, P/BV), piata bursiera asigura preturi excelente pentru cei care doresc sa vanda participatiile detinute la diverse societati. Cu toate aceste avantaje exista inca o bariera evidenta de ignoranta, inertie si atitudine intre economia romaneasca, intre actorii economici (societati si indivizi) si mecanismul bursier. Ca urmare aflam si cine pierde in aceasta conjunctura: economia nationala care nu reuseste, inca, sa "porneasca" unul din motoarele importante de crestere economica a oricarei tari dezvoltate,

desi, dupa cum am aratat, piata bursiera a ajuns la nivelul suficient de dezvoltare pentru a oferi suportul necesar.

Alin BRENDEA
Dir. Operatiuni Prime Transaction
11 mai 2007